POKROK ZÁPADU.

Platkem: 1211 jilet 1914 alias Tatelon 6. 1009.

Vydává . . Tiskařské Družstvo.

Ředitel redaktor. JAN ROSICKÝ

Administrace nahoře:

POKROK ZÁPADU
Omaha, Neb.

Předplatné

Objednání:

Cháskky:

Omaha, dne 18. srpna '92.

PODLE "PŘÍTELE LIDU" VOLÍ POslanci do kongresu senatory. Kdo se to směje?

VŠECHNY SLUŠNÉ ČASOPISY, BA I mnohé fanaticky demokratické, jako texaská Svoboda, doznávají nicemnost nynějšího kongresu.

Z BROOKLYNA SE SDĚLUJE, ŽE TAM zřízena byla továrna na plech, *nejvýtší na světě*. A přece demokratické časopisy lhou, že se žádný plech zde nevyrábí!

NEW YORSKÝ WORLD PRAVÍ, ŽE minulý kongres dělal "co nejlépe mohl". No, jest-li to je pravda, pánbu raď nás chránit, kdyby byl dělal co nejhoršího mohl!

ROZDÍL MEZI CLEM DŮCHODOVÝM A clem ochranným jest následovní: Clo důchodové ukládá daň občanům amerických na prospěch cizozemců, kdežto clo ochranné ukládá daň cizozemcům na prospěch občanů amerických. — Hezký rozdíl, že?

DEMOKRATÉ V KONGRESU POVOLILI z milosti Kolumbické výstavě 2½ miliónu dol., ale s tou podmínkou, že musí být v neděli zavřena. Jest-li že tuto almužnu za těch podmínek Chicago neodmítne a neodpoví, že se i bez ní obejde, pak nás to čilé, hrdé, podnikavé Chicago, v němž *nic* není nemožným, velice sklame.

HENRY WATTERSON, ČELNÝ DEMOkratický politikář a red. listu Courier, Journal, píše: "Jakmile demokraté dostanou se k moci, zruší premii na cukr a znovu uloží clo." Clo na cukr bylo *daní*, kterou platilo občanstvo v obnosu 50—60 miliónů ročně. Republikáné tuto daň zrušili a demokraté ji hodlají znovu zavésti.

BILIONOVÝ KONGRES! PROČ PAK o něm nyní neslyšíme? Pro tuhle maličkost. Minulý kongres republikánský v prvém svém zasedání povolil 462 miliónů vydání, nynější kongres demokratický povolil 510 miliónů vydání, *o 48 miliónů více*, z čehož je patrným, že ty plachy o bilionovém kongresu byly bezpodstatnými.

V ROCE 1891 STÁVKOVALO VE SP. Státech celkem 219,915 osob, proti 391,981 osobám, jež stávkovaly v Anglii a to vzdor tomu, že Soustáti téměř dvakráte tolik obyvatelstva co Anglie má. Není to samo o sobě nejlepším důkazem, že dělnictvo v ochranářské Americe lépe se má než ono v Anglii, zemi to svobodného obchodu?

KAŽDÝ DĚLNÍK DOBŘE VÍ, ŽE SPOJEné Státy co země průmyslová nemohly by prospívati pod svobodným obchodem tou měrou, jako pod ochranným clem a jest to tak zřejmým, že ani sami demokraté popírati to nemohou. A vzdor tomu snaží se strana demokratická o odstranění ochrany celní, pouze proto, že tato protivnou jí stranou republikánskou zavedena byla.

KDO JEŠTĚ CHCE TVRDIT, ŽE PÁTEK jest nešťastným dnem? Pátek to byl, kdy Kolumbus z přístavu palosského na cestu do nového světa se vydal, v pátek poprvé nový svět spatřil, v pátek opětně do Palos připlul, 400letá památka objevení Ameriky připadá na pátek a v pátek pokřtěna zem tato Amerikou, po jednom z objevitelů svých, Americu Vespuciovi.

ADMINISTRACE HARRISONOVA DOBYla nového vítězství v zahraniční politice své a sice přinucením Kanady k ústupu v otázce poplatků, americkým lodím v kanálech kanadských ukládaných. Jak známo, oprávněn byl president kongresem následkem nespravedlnosti, Kanadou na občanstvu našem páchané, započíti proti zemi té politiku odvetnou a když Kanada uviděla, že míněno jest to do opravdy, ohlásila jednoduše, že na dále lodě americké těchž práv a výhod co lodě kanadské požívati mají.

KONVENTSKÉHO SLOVA JIŽ SE MNOhou si hlavu, kterak by různým přistěhovalectvu brána položiti mohli, a přec rozložení toho leží na snadě. Nechť zvolí si jen Cleveland za presidenta, jakož i demokratický kongres, ti obdařili by nás svobodným obchodem a tím odstraněna byla by úplně ta jediná příčina, kterouž pracovní třída evropská k stěhování se sem pobádána jest.

NAVI DEVI, ŽE KRÁSOTINOVÉ SVĚTOvé výstavy chicagské stále ponětí se množství, když vyděračtvím jest jim celá armáda různých úřadníků a úřadníčků, jichž jediným úmyslem jest, na prvního slušné své a pokladníka si vybrati. Nalézáť se v úřadovnách Fiditelstva zaměstnáno 141 osob, jichž úhrnný plat měsíčně $146,375 obnášel. Dle tvrzení odborných sotva polovina zaměstnanců osobních ty plat svůj zaslouží a propuštěním ostatních dala by se docíliti měsíční úspora nejméně $60,000. Bylo by žádoucno, aby fiditelstvo mrhání tomuto přítrž učinilo.

KTERAK FARMERSTVO ALLIANČNÍMI tlampači za nohu taháno jest, vyvítá nejlépe z výroku jednoho podobného tlučhuby, minulého týdne při *balotáži* v Georgii učiněného. Týž vykládal totiž, že pod blahodárným vlivem strany allianční přijde čas, "kdy ubohý farmer bude moci na mezka svého pouze jen poštovní známku přilepiti, tak aby tento poštou z Georgie do Texas poslán býti mohl." — Ať ten čas přijde, to bude také možno velmi lehkým způsobem podobných kverulů se zbaviti, neboť pak přilepí se jim jednoduše kolek na záda a pošta o dopravu jich do blázince se již postará.

JAKÝ "GEJMEK" DEMOKRATIČTÍ vůdcové v Nebrasce za lubem mají, seznati nejlépe možno z výpovědi guv. Boyda, minulého týdne učiněné. Týž pravil totiž, že "Cleveland ztratí Nebrasku, an demokraté neodevzdají proň hlasů svých, nýbrž hlasovati budou pro Weavera, by tak k porážce Harrisonově přispěli. Nebudeme podporovati národní náš lístek, nýbrž podporovati budem Weavera, an nemáme žádných nadějí na vítězství." — Z toho zase nejlépe vidětí, že hnutí allianční ve státech severních fedrováno jest výhradně za účelem seslabení strany republikánské. Otázkou ovšem jest, zda-li se tento gejmek pánům demokratům podaří.

MNOHÉ ČASOPISY ZABÝVAJÍ SE NYNÍ luštěním otázky: Co kongres vykonal? Jak vidno, doba kyselých okurek dosud neminula, neboť odpověď na otázku onu říci se dá ve třech slovech a jedné písmeně a sice: *nic a kus ostudy*. Z lásky k pánům kollegům, kteří otázkou onou se zabývají a v hromadě písku ničemnosti zrnko poctivé práce kongresu hledají, radíme, by nemařili čas a nekazili si zrak zvětšujícími okuláry, neboť po odložení jich dělaly by se jim před očima silné mžitky a dlouho by to trvalo, než-li by si oči řádně protřeli. Neskalený zrak jest však u našich žurnalistů, jak vidno, vzácností.

OHLAŠOVATELE UPOZORŇUJEM, ABY nás ušetřili při zásilce drobných ohlášek žádostmi, aby přihlášky děly se na naší adresu, poněvadž na takové žádosti nemůžem brát ohledu. Proč tak činiti nemůžeme, je snadno k vysvětlení. Na každou ohlášku přijde více méně dotazů. My nemůžem čekati až každému dojde buší dopisů a posílati je po nákladním viaku, zasílání jednotlivých dopisů pak, hned po jich dojití, vyžaduje nejen značně času, nýbrž i každý 2 centy výlohy, účtování téže atd. Pouze jen v takovém případě, kde ohlašovatel je v místě a osobně o došlé přihlášky může se přihlásiti, přijmeme ohlášku toho smyslu, aby přihlášky dály se u nás.

KŘESŤANSKÝ POSEL, VYDÁVANÝ kazately methodisticko-episkopální církve v Chicagu, v posledním svém čísle polemizuje proti jistému svobodomyslnému českoamerickému listu, táže se jej, kdo vinen nedostatkem "posvátné víry" a hned na to sám odpovídá: — "Většina vás česko-amerických novinářů, kteří na základech špatného pojmu o "pravé svobodomyslnosti" tu víru mezi naším českým lidem den co den ubíjíte." — Nepřejeme si sice v polemiku o tom se pustiti, ale tak mimochodem na myslí tane nám otázka: Jak pevná to musí býti víra, když ten "špatný pojem o pravé svobodomyslnosti" den co den jí ubíjí? Holy Moses! jak by teprv působil ten pravý pojem svobodomyslnosti!

MEZI CHICAGSKÝMI LISTY A DENním Hlasatelem vypukl znovu před čtrnácti dny zase zajímavý spor, jenž v několika dnech nejepíše následkem vodra proměnil se v pravý *soudničový spor*. Napřed omočili si vydavatelstva, pak zaměstnanci a konečně i členové a úřadníci několika dělnických unií, z nichž právě ti "prosrjíel na strojích ode dřeva" soustrubovali výrazy z notovaných polen. Koruna tomu všemu nasadily však zákony pařížští a stodolarové o tom, zdali vydavatelstvo D. H. jest unií či nic. Že ani ta ani ona strana nic nedá, soudíme z toho, že strana vyzvaná — Donni Hlasatel — pokládá Matějku a Rážičku za "hříbce" a Šrámka za "volouška" a rozumný člověk snad s takovými bohužel tvory v zárku se neposmívá. Ovšem, v tom Chicago jest pomalu již vše možné.

JEDEN VEDOUCÍ OBCHODNÍK NEDÁVNO v rozmlavě sdělil nám, že onen vejce je letos mnohem vyšší než jiná léta, což by znal toho příčinu. Když jsme jej upozornili na to, že tím nešťastným zákonem McKinleyho bylo zvýšeno clo na vejce, tak že Kanaďané nemohou sem vejce přivážeti, což druhdy vždy činili a se strany druhé uloženo clo na papír, bílkovinou pro fotografické potřeby připravovaný, tak že přívoz toho papíru úplně přestal a zde cenu pro domácí spotřebu se vyrábí, k čemuž se 5 miliónů tuctů vajec ročně potřebuje, pochopil onen obchodník, proč každá hospodyně obdržet 3—4 centy za každý tucet vajec více než druhdy. "A přece jsou farmeři proti clu", pravil!

ČERVNA 30. SKONČEN BYL PRVÝ rok platnosti onoho článku celního zákona McKinleyova, cínovaného plechu se týkajícího a s výsledkem téhož může každý přítel průmyslu amerického plně spokojen býti. V prvém čtvrtletí roku onoho, od 30. června do 30. září 1891 vyrobeno v Soustátí 826,922 lb. plechu tohoto; ve čtvrtletí následujícím vzrostla výroba jeho na 1,409,821 lb., ve čtvrtletí třetím na 3,054,087 lb. a ve čtvrtletí posledním dokonce již na 8,000,000 lb. A při tom zakládány jsou ještě nové továrny, jimiž výroba plechu cínovaného příštího roku na 200,000,000 lb. zvýšena bude. — Vzdor těmto faktům odvažují se demokratické listy ještě tvrditi, že rozvoj průmyslu plechařského možným tu není.

ZMRZLÁ NEPLATI! "PŘÍTEL LIDU" vyslovuje pochybnost o pravdě výšky mzdy, jaká byla za mládí posl. Horra, dle jeho udání v řeči nedávno v Omaze držené a za "důvod" uvádí mzdy v Omaze z r. 1871. "Přítel Lidu" by co novinář měl vědět, že posl. Horr je stáří přes 50 roků a že tedy byl hochem v letech čtyřicátých a padesátých, v zlatých dobách demokratických a k těm měla vztahu jeho řeč a ne k roku 1871, kdy již byl mužem a zasedal v kongresu. Přítel Lidu by se měl o takých "maličkostech" dříve přesvědčit, než píše o humbugářích, aby mu to slovo nepřilétlo nazpět, jako Zulu kafrovi bůmerang. Kdyby se P. L. zeptal některého starého osadníka, který byl ve Spoj. Státech před válkou, — tušíme, že p. Kliment jest jedním z takových, — ti by mu potvrdili pravdu slov Horra a nemusil by se vystavovat výčitce, že neví, o čem mluví.

A ZASE JEDNO BEZPRÁVÍ DEMOKRAtickou stranou spáchané prohlášeno bylo za neústavní. Soudce Ramsey od nejvyššího soudu new-yorského prohlásil totiž neústavním nové rozdělení státu v poslanecké a senátní okrsky, jež posledním zákonodárstvem demokratickým bez ohledu na právo a spravedlnost a pouze za účely stranickými provedeno bylo. Důvod, na jehožto základě neústavnost rozvrhu onoho hlavně prohlášena byla, jest týmž, kterýž i při prohlášení neústavnosti rozvrhu států Wisconsin a Michigan, podobné pány demokraty provedeném, soudem udán byl, totiž zřejmé nadržování jednotlivým okresům, s většinami demokratickými, na úkor okresů republikánských, byť by i tyto větší počet obyvatelstva měly. Jak spravedlivě si páni demokraté při rozvrhu onom počínali, jeví se nejlépe z toho, že ku příkladu demokratickému okresu Dutchess, majícímu 75,078 obyvatelů, dva poslanci přiřčeni, republikánskému ale okresu St. Lawrence, majícímu 80,679 obyvatelů, přiřčen poslanec pouze jeden! A s podobnou spravedlností počínala si demokratická Tammany po celém státu, chtíc si svrchovanou moc pro příštích několik roků zajistit a neočekávajíc, že ji podobně demokratický soud čáru přes počet při tom udělá.

TEN'KA PROVÁDĚNY BUDOU STÁVky a boykoty snad již i proti samé prozřetelnosti božské, neboť začátek s tím již učiněn v provincii Cabanas, v jihoamerické republice Salvador. Provincie ona stížena byla hroznými suchem a vzdor neustálému téměř modlení nespadla za celý rok ani jediná kapka deště. Když modlení nepomáhalo, prohlášen jednoduše proti pánu bohu boykot. V provolání, kterýž nejvyšším soudcem provincie vydáno, prohlašováno totiž, že z dlouhotrvajícího sucha jest patrným, že prozřetelnost lid tamní úplně znechutila a že nutno tudíž učiniti kroky, jimiž by na kraj ten spokojenost byla. Nařízeno totiž, aby do neděle dne 20. srpna t. r. každý provolání nepřálo, že lidský do kostelů chodíti, ani doma modliti se nesmí; pak-li by v dalších 6 dnech nepršelo, měly býti velkery kostely, kláštery a kaple rozbořeny a kouřem pak, pak-li by ještě v dalších osmi dnech nepršelo, aby všichni kněží, mniši a jeptišky vypráskáni a pověšeni byli. Též dáno dovolení k přechání všech možných běhů, tak aby prozřetelnost poznati z toho mohla, o jak desperátním lidem co činiti má. Tohle ale přec musela být i samé prozřetelnosti dost, neboť čtvrtý den po vydání provolání tohoto dostavil se vydatný a dlouhotrvající déšť, jímž sucho konec učiněn. — Vystrašovali si tedy déšť a nyní odporučován jest podobný prostředek i soucelním provinciím, podobné suchem stižením.

DEMOKRATICKÉ LISTY NECHTĚLY nikdy připustit, že by na jiho dály se obrovské podvody volební, jen aby jižní státy "solidní" byly stran jejich zachovány a hrály každou cenu v tom směru v prohlubost, co republikánskou lež. Vida, teď budou musit obviňovat se lží tak alianční! V Alabamě, jak známo, byla poměrem milion volby, při které státi proti sobě demokraté a allianční. Hned po volbě oznamováno skvělé vítězství demokratů, většinou 70 až 100 tisíc, však ujíti, dle pozdějších zpráv bylo jen 9 tisíc. A teď allianční strana vydala prohlášení, v němž stěžuje, že byla o ovoce vítězství připravena. Jakým způsobem se to stalo, o tom svědčí allianční. Jeden z nich, z Montgomery, svědčí pod přísahou, že stálí celý den u volebního místa a počítal voliče; napočetl jich 370, jež hlasovali, však ujíti, přiodlel volební napočtelí 806 pro dem. navržence a 52 pro alliančního. Jiný allianční z Bullock Co. svědčí, že odevzdáno bylo v místě, jež hlídal, 300 hlasů, ale demokratickému navrženci napočteno většina přes 800; v jiném precinctu pouze 40 hlasů bylo vrženo, ale napočteno 445, z nichž ani jediný allianční! Z toho jde jasně na jevo, jakým způsobem demokraté na jihu mají vrch a proč se tak náramně rozčilí při každé zmínce o tom, že by kongresní volby měly být pod dohledkem vládní. Kam však povede taková politika? Jejím ovocem musí být právě takové poměry, jako jsou v jižní Americe: násilí a revoluce!

Kam by to vedlo.

Letošní presidentský zápas točí se kol dvou hlavních otázek, v nichž líčí se zásady a požadavky obou hlavních politických stran, jak vysloveny jsou v platformách jejich.

Otázky tyto jsou celní a finanční. Republikáné požadují setrvání při ochraně celní, kterouž země tato povznešena byla na nejvyšší míru zdaru a pokroku, na jakém se kdykoliv za svého trvání nalezala a setrvání při pevné a zdravé měně finanční, kdežto demokraté odsuzují ochranu celní, usilujíce o zrušení ochranného cla a o uvalení na národ daně celní a zrušení nynější soustavy finanční, za kterýž každý dolar je tak dobrým a plnocenným jako každý jiný dolar a vrácení se k vydávání státních bankovek.

Občané, kteří nežili v této zemi před minulou občanskou válkou, kteří nebyli očitými svědky té doby, kdy neměli jsme žádnou jinou papírovou měnu, než bankovky bank státních, jichž obnovení demokraté požadují, nedovedou představiti sobě tu mizerii, tu škodu, ztrátu a záhubu, kterou země před válkou stížena byla a kterážby ji znovu očekávala, kdyby demokraté v budoucích volbách zvítězili.

Kdo však žil v této zemi v době zmíněné a pamatuje si ty časy, kdy maje papírový dolar, nevěděl zda-li platí 50 centů, 25 centů, 10 centů, aneb snad i konečně nic, pokud nenahlédl do "ceníku" bankovek — tak jako pamatuje si ty doby red. t. l., — ten dojista bude střežiti se jako ohně návratu poměrů podobných.

Před rokem třiašedesátým neměli jsme žádných vládních papírových peněz, žádných zeleňáků, žádných bankovek, žádných certifikátů. Jedinými vládními penězy bylo zlato a drobné stříbro.

Stříbrný dolar, ten "dolar našich tatíků", o němž stříbrnáčníci a allianěnící tolik nablábolí, byl pouhou vidinou, ve skutečnosti nebylo ho tuto. Vedle zlaté měny měli jsme papírové bankovky státních bank. Každý kdo si vzpomenul, mohl založiti bank a vydávati své vlastní bankovky, za které nikdo neručil, než úvěr "banku".

To vedlo k velkým nesnázím, zmatkům a ztrátám. Vydávání bankovek chápaly se nejen banky solidní a spolehlivé, nýbrž i všelicí dobrodruzi a úpadky bank byly ovšem na denním pořádku. A když takový bank "hapal", bylo pak ovšem otázkou, zda-li jeho bankovka dolarová bude jednou splacena 50 centy, 25 centy, aneb jest-li nestojí za ten potištěný papír. Každý obchodník, jest-li chtěl se uvarovati ztrát, musil odbírati cenníky bankovek, v nichž hodnota těchž byla udávána a než-li nabízenou bankovku přijal, musil se přesvědčiti, jakou cenu vlastně má. Bankovky některých za spolehlivé považovaných bank kolovaly ovšem po mnoha státech, však většinu bylo těžko udati mimo stát, v němž byly vydány. Kdo vydal se na cestu do jiného státu s penězy, nemohl tak učiniti s papírovými, nýbrž musil vléci sebou vak zlaťáků, an nevěděl, co by mu za papírové jinde nabídli. Kdo přijal bankovky, nevěděl, jest-li do rána banky dotčené neohlásí úpadek a zda-li jejich bankovky budou míti nějakou cenu. Takové poměry zavedla nám demokracie.

Během sedmdesátým prvním nastoupil první republikánský president a první republikánský kongres. Ač v zápětí po nastoupení republikánského presidenta vypukla válka, započat výstřelem na Fort Sumter boj jižních států na odtržení se od Unie, aby zachováno bylo jim otroctví, což vyhlašovalo veškeré pronárodní kongresní, přece v brzku na to přikročeno bylo k upevnění finanční a uvedení měny na lepší stupeň hodnotnosti. Vláda, z nařízení kongresu, vydala nejprvé pokladní noty, později zeleňáky. Konečně pak povoláním zakládání národních bank, s právem vydávati bankovky, ale jen tím způsobem, že banky takové musely míti skutečný kapitál, za který koupily úpisy vládní, načež proti každému tisícidolarovému úpisu oprávněny byly vydati za dovětí set dolarů bankovek, za které ale úpisy v úřadě pokladním co záruka složily.

Tím docíleno nápravy měny. Docíleno toho, že pouze vládní i bankovky nabyly stejné ceny a bezpečnosti. Když pak rokem 1879, vzdor tuhému odporu demokratů, vrátila se země ku tvrdé měně, nastala doba, ve které každý penz bez rozdílu byl plnocenným, jistým a bezpečným.

Aby zastaveno bylo vydávání bankovek státních, uložena byla na jich vydávání daň 10 procentuelní, čímž ovšem vydávání jich nemožným učiněno a zbavení jsme byli bezcenných balastových penězů, — wild cat money.

Nuž, co demokraté snažují znovu zavésti, jest právě toto neobmezené vydávání bankovek každým bez rozdílu. Ve své chicagské platformě, která našim čtenářům je známa, požadují zrušení oné daně, tak aby opět mohl vydávati do nekonečna "penize", kdokoliv si jen vzpomene.

Přistoupíme na tento zřetelný požadavek a zvolíme demokratickou vládu v příštím listopadu, aby to provésti mohla? Doufáme, že nikoliv! Doufáme, že zdravý rozum ovládne v národě tomto a nedopustí toho, abychom vůči zkušenostem z minulosti vrhali se samovolně do záhuby.

Přistěhovalectvo a ochranný obchod.

Každoročně přijíždí do Spojených Států statisíce přistěhovalců a tu dlužno předložiti si otázku: Proč sem se přichází a čím se sem vábení jsou. Přichází snad, aby vydělávali si, jak demokraté tvrdí, žebráckou zdejší mzdu, aby o výdělek svůj okrádati se dali monopolisty zdejšími a aby nechávali sobě ukládati daň ve prospěch několika jednotlivců, kteří, dle tvrzení těchže listů, celním systémem naším na úkor obrovské většiny lidu obohacování jsou?

Z těchto příčin zajisté sem nepřichází, nýbrž přichází sem následkem zkušenosti, v zotročilém dělnickém systému evropském nabyté, kteráž naučila je tomu, že pouze v této zemi vysoké mzdy, blahobytu a ochrany, dostává se dělníku za práci jeho odměny náležité.

Jedině v této zemi ochranného cla jeví se mu dostatečné pole k užívání práv, jež přírodou dána mu byla, pouze v této zemi nabýti může trvalého a spokojeného domova a pouze v této zemi poskytovati může dítkám svým náležitého vychování, tak aby z nich jednou řádní občané mocné republiky této státi se mohli.

A tak stává se přistěhovalectvo naše tím nejlepším dokladem prospěšnosti ochrany celní a výmluvným svědkem pokroku, jakýž pod americkým tímto systémem učiněn byl.

Když v zemi této svobodnému obchodu jsme se těšili, tu přistěhovalectvo nevalilo se sem proudem, jako nyní za ochrany celní. Dělnictvo zůstávalo ve starých svých domovech, neboť žebrácké ony výdělky, jež v dobách těch, dík "blahodárnému" účinku svobodného obchodu, dělnictvo zdejší dostávalo, nebylo proň dostatečnou pobídkou k vystěhování se sem, neboť podobně žebráckou mzdu dostávalo doma, aniž by vystěhovávati se muselo.

Sotva že ale ochrana celní opětně zvítězila, sotva že pak následkem toho ve všech průmyslových našich závodech opětně čilý život započal, sotva že blahobyt v zemi naší opětně zkvétati počal — tu ihned počly kroky tisíců lidu evropského ku břehům našim se obracetí, žádajíce za vpuštění, tak aby s námi o ovoce ochranného systému celního dělíti se mohli.

A kdyby opětně svobodného obchod nad clem ochranným zvítěziti měl, tu by ona brána, kterouž přistěhovalectvo do země naší proudí, okamžitě se uzavřela, neboť pod systémem tím přistěhovalectvo možným není a místo stěhování se sem zříti by nám bylo na stěhování se odsud, neboť velká část dělnictva, když voliti by měla mezi žebráckou mzdou zde a touže mzdou ve staré vlasti své, přednost dala by poslednější.

Pravdivost toho popříti nemůže nikdo a tudíž ani popřeno býti nemůže, že dělnictvo zdejší pouze ochrannému clu — a tudíž straně republikánské — děkovati má za to, že hmotný stav jeho daleko lepším jest stavu dělnictva evropského i anglického, byť by i toto svobodným obchodem obdařeno bylo. A proto zajisté vrhne každý přistěhovalec, nechce-li, aby zde tytéž poměry nastaly, před nímiž ze staré vlasti prchnul, hlasu svého pro stranu republikánskou, kteráž jediná celní politikou svou nynější blahobyt dělnictva na stejné výši udržeti může.

Dráhy jednou porostou.

Že dráhy železniční v politice Nebrasky měly vždy více méně vlivu, je známou věcí. Vliv jejich neobmezoval se vskrze na jedna stranu. Měly a mají tak dobře Tab. Castra, Morton, Northa a přívržence jich ve straně demokratické, jako Thurston, Howe, Vanderwoorta a jejich spolence ve straně republikánské. Jejich pátě bylo vždy ovládati nominace obou stran, tak aby zabezpečeny byly pro každý případ. Hlavní pozornost soustředily ovšem vždy na nominace republikánské, an ta strana byla u většině a tudíž na ni jim nejvíce záleželo. Praktičtí politikáři ví dosti dobře, že od strany, na kteréjež se v menšině, nemají nic k očekávání. Pročež jim smírem bráti a bítou se též prohlídkáti, kteří hlásí přáníti na straně většiny, aby si je svého dosáhli, přechlíce na severu na straně republikánské a na jihu na straně demokratické.

Naši starší čtenáři ví, že Pokrok Západu schvaluje vždy ve hlavních všech národní zásady republikánské, jen ale vždy rozhodně proti železničním monopolům, velmi zhusta nenávisti za svou povinnost odporovati státním nominacím republikánským, kdy dotčené byly vlivem drah a podporovati takové demokraty, kteří byli protimonopolistického smýšlení.

Letos může se těšit každý optimní a protimonopolistický smýšlející republikán v Nebrasce z toho, že dráhy v republikánské konvenci po hobedlny. Kandidátem drah pro úřad guvernéra byl letos nynější náměstek guvernéra, Tom Majors a úsilí jeho odpor dráh po tuhém zápase v konvenci byl poražen a pro úřad ten navržen muž tak dokonalý, že možno o něm právem tvrditi, že posud nikdy v našem státě pro úřad ten navržen nebyl od žádné strany muž, který by se mu vyrovnal.

Lorenzo Crounse z Washington Co., sousedící s Douglas Co., jest muž, který úřadu tohoto nehledal. Ač již sloužil lidu státu tohoto dříve v důležitých postaveních, co člen vrchního soudu a poslanec v kongresu, nemůže nikdo o něm právem tvrdit, že byl by 'politikářem' ve smyslu, jak toho slova se obyčejně používá. Vykonávaje svědomitě povinnosti, které naň byly vloženy, uchýlil se v život soukromý, když poznal, že svým hájením práv lidu popudil proti sobě železniční monopoly. V zápase před konvencí byly na něm soustředěny hlasy všech odpůrců drah, ač on o nominaci se neucházel a k dočtení její ani prstu nezvednul. Proto panuje mezi ryzími republikány nadšení pro něho.

Jiným významným skutkem republikánské státní konvence byla porážka kliky pověstného auditora Bentona.

Čtenáři naši mají dosud v dobré paměti, jak ochotným sluhou byl Benton pojišťovacím společnostem a když těmto farmerská pojišťující společnost v Grand Island byla nepohodlnou, že odepřel jí právo vedení obchodu ve státě. Cítil asi dobře, že tímto skutkem získal si nelibost dobře smýšlejících občanů a proto neodvážil se ku kandidatuře. Za to ale nastrčil svého dosavádního přítelského, Bowermana, jehož podporovaly též dráhy úsilovně. Ale Bowerman byl poražen a navržen Eugene Moore ze Stanton Co.

Za pokladníka navržen jest J. S. Bartley z Holt Co., muž rovněž chvalné pověsti. Pro úřady sekretáře státního, navladního, komisaře obecných pozemků a školdozorce navrženi byli znovu nynější úředníci J. C. Allen, G. H. Hastings, A. B. Humphrey a A. K. Goudy.

Prohlášení zásad jest dojista takové, že s ním souhlasiti může každý dobře smýšlející občan a proto může výsledkem konvence uspokojen býti každý republikán.

Čeští občané pak v Nebrasce zejména mohou býti s výsledkem konvence spokojeni. Navržení za presidentského elektora Čech, nad jiné v našem státě vynikající muž, který vždy všeobecné vážnosti a úcty se těšil, nejen od lidu našeho, ale ode všech, kteří jej znali; muž, který ze všech krajanů, jež kdy zvoleni byli do státního sněmu, největší úctu a vážnost sobě získal, pan Čeněk Duras z Wilber.

Co pokladník okresu Saline, před dávnými lety, co státní senator před 6 lety, vyniknul nad jiné. Tak jako navržence pro guvernerství Crounse, nehledal též on tohoto vyznamenání. Však konvence, uznávajíc, že Čechové mají ve svém středu muže tak vynikající, jako jest senator Duras, poctila jej a tím celou naší národnost tímto vyznamenáním, z čehož potěšen musí býti každý pravý a upřímný Čech.

Výsledek konvence Neodvislé Strany Lidu.

Sjezd neodvislé strany lidu neměl toho výsledku, který přáli sobě její zakladatelé a hlavní činitelé. Zda jest ve straně té muže, který má před všemi jinými zásluhy o uvedení strany té v život, jest mužem tím dojista dřívější dlouholetý sekretář Burrows. Byť on hlavním agitátorem a udržel ji při životě, když v polovici let osmdesátých klesala v úpadek.

Burrows a jeho přívrženci odporovali nominaci Van Wycka za guvernera před dvěma roky a zvítězili; odporoval mu opět letos ze všech sil a podlehli. Burrows-ovi nemůže dojista nikdo podkládati úmysly nekalé, aneb že byl by pod nějakým zlopověstným vlivem a má dojista k svému odporu nějaké důvody.

Hlavním z nich bude dojista ten, že o nominaci Van Wycka usiloval pověstný náhoží dráh Vanderwoort, Hascall a lidé jim podobní. Však to není věcí naší. My těšíme se tomu, že strana republikánská zbavila se takových pletichářů, jakými jsou Vanderwoort a Hascall, ač nevadí ji, třeba Van Wyck s jejich společnosti.

Nevrlení strany neodvislé až na Van Wycka a Stricklera jsou nám mužové neznámí. Pouhodušší jest takto pokoutní omračný advokát bez praxe, za to ale povětrný prohibiční, který byl původcem veškeré té potupy a hany, jež vrhána byla na Omahu před 2 roky, kterýž byl původcem sporu volebního a chaosu křivopřísežníky, kteří svědčili, že při volbě před dvěma roky bylo v Omaze vehnáno, kdežto každý ví, že v Omaze nebylo nikdy klidnější volby než ta.

V platformě své schvaluje strana ta ovšem všechny nesmyslné, přijaté v národní konvenci strany té, což by mělo již dostačit, aby občané, jimž jde o prospěch země, postarali se o její porážku.

Mimo to mezi požadavky jejími jest jeden, který nemůže schvalovati žádný upřímný přítel školství. Je to požadavek, aby školní fond byl rozpůjčen jednotlivcům na mortgiče. Tím otevřena by byla cesta obrovským švindlům, k rozmrhání jmění školního. Peníze ty byly by rozpůjčeny dojista dříve neb později na bezcenné pozemky všelikým pletichářům. Podle našeho náhledu nemělby býti prolán ani jediný další akr školních pozemků, nýbrž všecky měl by stát podržeti pro věčné časy a pouze je pronajímati. Tak docílilo by se úplného zabezpečení školního jmění a jistého, stálého a vzrůstajícího příjmu. Hotovost nynější pak měla by se použíti pouze ku koupi bezpečných úpisů, čímž by nadržování jednotlivcům z možné obcházení jich na úkor státu zamezeno bylo.

"Hospodář"

jediný hospodářský český list v této zemi, přinášíť ve svém srpnovém čísle, jež jest šestým číslem druhého jeho ročníku, jako obyčejně, opět řadu vybraně četby vesměs odborné, z níž vyjímáme následující:

Plemeno Chester White (s vyobrazením). Všeobecná pravidla plemenitby, obsahující souhrn základních pravidel rationelního chovu dobytka. Léčení houby (lump jaw) jodidem draselnatým. Slovo o dojení. Škodlivost brzkého zapřahání koní. Ošetřování vepřového plemenného dobytka po čas letních veder. Krmení a odstav selat. Jetel, jeho odrůdy a pěstění. Pěstování lnu ve Spoj. Státech. Nauka o mrvení (dokončení). Pěstování ozimé pšenice, z péra osvědčeného odborníka p. F. J. Švehly z Kansas. Výroba másla. Nepřátelé rolnictva z říše hmyzu, s vyobrazením denivky zlatooké a sluněčka skvrnitého. Dále vytečný článek od p. J. D.: "Spolčujme se!", kterýž by měl jeden každý rolník pročísti a důkladně promysliti.

Ve zvěrolékařské stati, redigované zvěrolékařem Dr. Hellerem z Chicaga, pojednáváno jest o nemocech mozku a míchy u domácího zvířectva vůbec, s udáním prostředků k jich vyléčení. Jak přinutiti zvířata upadnuvší, aby vstala. Ochranný prostředek proti střečkům a jich larvám.

Štěpařství a zahradnictví, redigované p. F. J. Olšanem, praktickým zahradníkem v Little Rock, Ark., obsahuje:

Štěpnice a školka: návod ku seřezávání ovocných stromů. O udržování rovnováhy mezi jednotlivými díly stromu. — Sušení ovoce. Řeřicha vodní (Water cress). Montanské brambory. Škůdcové štěpnice: mšice jabloňová (The apple bark Louse), nosatec jabloňový (Apple tree Borer) a mšice rostlinné (Aphis). Spotřeba hroznů v zimě a úprava těchto pro zimu. Škodlivost otrhávání listů po čas vzrůstu rostlin.

Včelařství, redigované prvním českým praktickým včelařem panem V. Koupalem z Indiany, obsahuje: Včelník, Hniloba plodu a Včely vlašské.

Seznam českých osadníků v Americe, sestavovaný panem F. Marešem, obsahuje popis okresu Clay s mapou.

Dále jest oddíl pro domácnost, drůbežnictví, dopisy a vedle toho množství drobných rad a pokynů odborných.

Jeden každý, kdo jen poněkud s hospodářstvím seznámen jest, doznati musí, že množství vybrané četby, již "Hospodář" přináší, staví jej na roveň všem listům jinojazyčným, které odběratele své na statistice čítají. Odborník pak, jenž list pročetl, zajisté přesvědčí se, že "Hospodář" vyrovná se, ano v mnohém i předčí všechny ostatní listy toho druhu. Čeští farmeři měli by ve svém vlastním zájmu co nejvíce se přičiniti o šíření se tohoto velepoučného listu, na nějž předplatné jest pouze $1.00 ročně, a přinese tento nepatrný peníz každému čtenáři mnohonásobného užitku!

Netrapte malé dítky odpornými léky, když si můžete zaopatřiti Dostalovy lahodné.

Dostalovy prášky proti bolení hlavy neobsahují žádné opium, morphium, neb chinin, jako prášky jiné obsahují.

Proč by i někteří lékaři používali Dostalových léků, kdyby nebyly dobré?

Do státu Massachusetts.

V státu tom podařilo se nám získati naše dva staré přátele ce jednatele. Pan *Fr. Mareš* jest oprávněným jednatelem v *New Bedford*. — Pan *E. Benda* stal se z ochoty naším jednatelem ve *Westfield*. — Odporučujem oba pp. do přízně našich čtenářů.

Vyd. dr. Pokr. Západu.